q q, The Teeth. In this Subject they are the Teeth of the upper Jaw; near the ſecond of which, the Orifice of *Nuck's* Duct appears.

Fig. 17. Demonſtrates the back part (next the Cutis) of the external Maxillar Gland of the ſame Dog, as 'tis beſet with the Buccal Glandules.

Fig. 18. Explains the external Maxillar Gland in the right Cheek of a Calf. In this Subject I could only probe two Ducts, 3, *&c.* would not admit Briſtles.

III. *De Peſte* Conſtantinopoli *graſſante. Auctore nupero* V. Cl. Emanuele Timone, M. D. *Hoc ſcriptum ab Auctore Clariſſimo, qui* Conſtantinopoli *per multos annos Medicinam fecerat, Excellentiſſimo Ablegato* Britannico, Roberto Sutton, *Eq. Aurato, traditum, ejuſdem Equitis permiſſu, cum Societate Regia communicavit* R. Hale, M. D.

PEſtem *Conſtantinopoli* ex *Ægypto* communicatam tum hiſtoriis, tum quotidianâ obſervatione conſtat. Nidum tamen in hac urbe ſibi fecit, &, quamvis nunquam fere veteris Peſtis deſint ſeminia, novus etiam ſubinde fomes advehitur. Ab hyemali intenſo frigore ſatis bene ſopitur; emicant tamen hinc inde ſcintillæ aliquot hyeme & vere: æſtate incrementum ſumit; autumnali tempore ſummo flagrat incendio. Venti Aquilonares ſtatis temporibus æſtate flantes (Eteſiæ ſcil. hujus loci) quamvis frigidiuſculi ſint, veneni tamen peſtilentialis dilatationi haud obſiſtunt. Auſtrales ſatis calidi, ſi conſtanter flent, æſtivo tempore Peſtem ſupprimunt. Quoad ſymptomata Peſtis *Conſtantinopolitana* adamuſſim reſpondet peſti Noviomagenſi

Noviomagenſi annorum 1636 & 1637, ab *Isbr.* de *Diemerbroeck* deſcriptæ, Humanum genus invadit *cap.* 4. *Diemerbr.* Compertum tamen eſt unum vel alterum equum, canem, felemve peſte bubonaria correptum, & mortuum. Vulgus (præcipue, cui auguſta domi res eſt) tum Turcarum, tum etiam Chriſtianorum, Hebræorumq; facile ſibi perſuaſum habet divinitûs miſſam peſtem; hinc non cavet à contagio: Politiores, & præcipuè Chriſtiani ſibi cavent.

Symptomata à * dicto auctore enumerantur iſta, Febres, bubones, carbunculi, exanthemata, capitis dolor phrenitis, ſopor, vigiliæ, anxietas, debilitas, ſeu magna virium proſtratio, viſus turbulentus, cordis palpitatio, linguæ ſiccitas, vomitus, ſingultus, lumbrici, fluxus alvi, hæmorrhagia narium, menſtruorum profluvium, ſanguinis mictus, ſputum cruentum, dolores lateris, hepatis, renum, aliarumve partium.

His adjicio ego laſſitudinem artuum ulceroſam, horripilationem, ſubſequente aliquando calore, ſæpius non ſubſequente, nauſeam ſine vomitu, vertiginem, & motus vertiginoſos, tremorem manuum ſtatim à morbi initio. Nullum ex omnibus ſymptomatibus eſt inſeparabile, imo nec tria illa peſti ſpecialia, bubones dico, carbunculos, & exanthemata; febris ſæpiſſime abeſt; ita ut regula iſta generalis ſtabiliri poſſit: *Quando adſunt manifeſta peſtis ſigna, certo ſtatuere poſſumus morbum eſſe peſtem: ſed quando abſunt ſigna iſta, non poſſumus certò ſtatuere contrarium.* Multis enim peſte correptis, leni præcedente rigore, quo nec catarrho ſe laborare quis ſuſpicaretur, per plures dies ex iſtis ſignis non manifeſtatur nec minimum, poſtea autem catervatim erumpunt. Nonnulli poſt ſuſceptum contagium leviſſimo tantum languore attacti, mox erectè obambulant, & conſueta munia ſine incommodo exercent; ter-

* *Cap.* 7. Diemerb.

tiâ autem, vel quartâ die ſtatim corruunt, animamque exhalant in viâ: & ne quis ſuſpicetur apoplexiam vel quid aliud, poſt mortem demum nigræ maculæ deprehenduntur: fidem etiam facit tum præcedens cauſa contagii maniſeſtiſſima, tum propagatum poſteà contagium. Multi etiam ſine ullâ manifeſtâ læſione erectè obambulantes ſanantur, erumpentibus etiam bubonibus & carbunculis. Plerique tamen febricitant, & graviter ægrotant. Vomitus & alvi fluxus cum ſubitâ virium concidentiâ, & cum febre peſtem indicant, & ſine febre adhuc magis. Minime ex ſignis ſuſpectis ſi dolor in emunctoriis communibus jungatur, pronunciandum eſt eſſe peſtem.

Puſtula rubicunda ad ſemi-ciceris magnitudinem in extremo purulenta maligna eſt: in lividum enim carbunculum brevi excreſcit. Carbunculi in omnibus corporis partibus indifferenter erumpunt, non exceptis labiis, linguâ, bulbis oculorum, glande penis, &c. Bubones tantum in emunctoriis. Glandulæ parvæ duræ circa collum malignæ. Exanthemata ſemper ſunt lethalia. Bubones ſi cito ad ſuppurationem tendant, ſpem promittunt. Non malum eſt, ſi etiam non bene maturi ferro aperiantur. Multi per bubonis reſolutionem curati, annis ſequentibus, ſi peſte infecta loca petant, eo in loco dolorem obſcurum ſentiunt, in quo bubonem habuerunt. Peſtis in aliquibus individuis per plures dies latitare poteſt, & poſtea in actum erumpere, A peſte convaleſcere incipiens, ſi ante quadrageſimum gravem aliquem in diæta errorem fecerit, novo erumpente bubone moritur. Pro monſtro habetur, ſi quis à peſte perfecte ſanatus eodem anno peſte corripiatur. Si diſpoſitionem corporum ad octo gradus placeat revocare; intacta peſte corpora diſpoſitionem habent ut ſeptem, & rudem merita ut unum. Infectas ædes per menſes aliquot impune incolens tandem peſte correptus fuit. * Senes difficillimè peſte corripiuntur, facillimè

* *Cap.* 4. Diemerb.

pueri

pueri. Exteri multo magis periclitantur, quam Cives. Armenii omnium nationum minimè ad pestem sunt dispositi. Observo illos paucissimis uti carnibus; cœpis, porris, alliis, vinoque maximè utuntur. Caro porcina in peste præsentaneum venenum est. Nil æque ad pestem disponit ac animi pathemata, ac præcipue intensus mœror, & terror inopinatus. Lue venereâ infecti indifferenter se habent ad contagium: bubones tamen illis suppurantes in fistulas ut plurimum degenerant. Nitidæ ædes haud æque facile inficiuntur ac sordidæ. Cachectici, ictero laborantes, & variis aliis chronicis morbis conflictati homines dantur, & tamen pestis spicula vel eludunt, vel superant; roseâ è contra facie præditi, & robustissimi moriuntur multi.

Suffumigia ex baccis Juniperi, pice, sulphure utilia sunt, si diu noctuque continuentur, ita ut ab inferiore parte totam penetrent domum. Odoramenta ex aceto haud inutilia censentur. Oleum succini naribus illitum optimum est. Vinum moderate sumptum, hilaritas animi, & bona victûs ratio haud parvi momenti sunt in præservatione. Phlebotomia damnatur, & præcipue sera; sanguis è venâ sectâ fluens, nullo modo multoties sisti potest; ex scarificationibus etiam pro cucurbitularum applicatione factis ad plures horas, hoc est ad mortem usque, sanguinem vi magnâ effluxisse observatum est. Vomitoria levia non prosunt, fortia valde nocent: purgantia statim enecant. Sola spes in sudore, & alexipharmacis. Communissimè utuntur in hac urbe Theriaca Veneta. Lapis Bezoar, quamvis genuinus, nullius fere est momenti. Judæi acidis utuntur. Armenii & Græci vino, & spiritu vini. A carnibus, & carnium jusculis relligiosè abstinent Christiani ad multos dies. Turcæ etiam hanc diætam non spernunt. Multi, queis parvus tuberculus nullo livore insignis erupit, à carnibus abstinentes,

per

per hebdomadam sani obambularunt, postea carnibus usi brevissimè mortui sunt. Opium crudum, & opiata omnia bona sunt pro scopo præservativo, sæpe etiam pro curativo. Summum remedium Turcis magnatibus habetur oleum napthæ, seu Petroleum albicans, ad duas usque drachmas epotum in vehiculo ad libitum; convenit hoc cum Camphorâ à nostris tantopere celebratâ. Quidam multos sanâsse dicitur phlebotomiâ (primâ tamen morbi die) ad lipothymiam usq; celebratâ, propinato postea haustu aceti acerrimi, in quo sanguinis draconis & boli armenæ ā drachmam unam dissolvebat. Phlebotomiæ negotium in medium examinandum relin quo; ast certe præstantissimum remedium est. Frictio rubificans tum in pectore, tum in dorso, in locis utrinque cordi respondentibus, cum allio contuso fortissimè per aliquot horas celebrata, proficua est. Radix hellebori, sectione factâ, carni ad emunctoria transversim infixa utilis est. Pulli gallinacei, vel columbini, seu vivi, seu per medium secti, bubonibus & carbunculis, & etiam regioni cordis appliciti, & sæpissime iterati (sed ultra semihoram non retinendi) utilissimi comperti sunt. Oleum Succini, & extractum Juniperi in praxi fæliciter successerunt. Methodus prædicti *Diemerbroeck* per omnia utilis est huic pesti; certè bene de Peste scripsit auctor hic, excepto quod pestis causam nimis alte deducat. *Barbette* etiam haud est contemnendus.

Anno 1712. Pestis *Byzantii* in fine *Maii* Mensis incrementum sumpsit. In fine *Julii* erat in summo furore. In determinato loco observatorem habui, qui mortuorum cadavera ad nonaginta & supra uno die numeravit. Etesiæ flabant vehementissime; cessantibns Etesiis, Auster flavit satis intense. Primâ post Austri flatum hebdomadâ, cadavera non numeravit in die nisi circiter quadraginta; secundâ hebdomadâ triginta circumcirca;

cumcirca; tertiâ minus viginti: qui numerus in bona etiam urbis ſalubritate tali ſanni tempore ſingulis diebus non deeſt. Sic autumnali tempore peſtis ſopita eſt anno illo: ſed ut plurimum tali tempore ſævire ſolet, & mediâ æſtate, vel in fine æſtatis incrementum ſumere. Peſtem vere incipientem, autumno ſopitam alias etiam obſervatum eſt. Notandum eſt poſt ſolſtitium æſtivum peſtem in Ægypto, quamvis ferociſſimam, infallibiliter deſinere: cauſa altioris indaginis eſt. Climatis Ægyptiaci characteriſmus in hoc peculiari peſtis phænomeno aliquatenus ad Smyrnam uſq; inſulamque Chiam, ipſaſq; Helleſponti anguſtias ſeſe extendit. Obſervandum ulterius Eteſias, ventos ſcil. Aquilonares, curſum ſolis ſequentes, aerem vehere, non excrementitiâ ſolum humiditate, ſed nitroſis particulis valde ſaturatum & imbutum. Anſa mihi fuit hujus rei cognoſcendæ veſtis quædam, quâ nos utimur ex pilis caprarum textâ. Veſtis hæc Hygroſcopii quoddam genus videtur; nam quâ parte ſudore manuum, vel colli, fuerit antea madefacta, quamvis ſereſcat, & poſt multos etiam menſes in uſum denuo accipiatur, horâ tamen dimidiâ, vel unâ poſt ortum Solis, quando nimirum Eteſiæ ſpirare incipiunt, talem madorem denuo contrahit, ut maculâ nigrâ intenſiſſimâ inficiatur. Veſtis poſt duas, vel tres horas denuo exſiccatur, & macula evaneſcit. Hic duo ſunt notanda: primum eſt; ſi ſimplici aquâ veſtis illa fuerit ſæpius imbuta, & poſtea ſereſcat, haud ſuccedit hoc phænomenon madoris & maculæ, prout quando ſudore imbuta eſt: ſecundum conſideratione dignum eſt hoc: ſi forte fortunâ tempus ſit actualiter pluvium, haud æque facile madere inficiq; maculâ veſtem illam, dummodo actualiter pluviæ non exponatur; ex quibus colligo, præter aqueas particulas, nitroſis ſalibus imbutum aërem ex Ponto Euxino huc advehi primo Eteſiarum flatu. Particulæ iſtæ nitroſæ

a congeneribus

à congeneribus salinis particulis à sudore vesti illi communicatis fixantur & retinentur, & combinatione factâ maculam efficiunt. Salibus igitur istis imbutus aer fermenti pestilentialis (quod indolis salino-corrosivæ esse probabile est) dilatationi fomitem præbere potest. *Ægyptium* autem aerem, mediante vento austrino huc pervenientem, summe rarefactum & talium expertem salium, Pestis dilatationi obsistere posse verisimile est: Adde, quod calidus Auster corpora ad transpirationem magis disponat.

Si quis quærat interim, utrum Pestis sanguinis coagulationem vel nimiam dissolutionem inducat? dico neutrum primario, & immediate facere, sed utrumq; posse accidere tum processu temporis, tum ratione massæ sanguineæ, in variis individuis, quoad principia activa, variantis. Primario autem & immediate Pestis spiritus adoritur: liquidis subsequenter, & solidis varia inducit mala, secundum varium tum liquidorum, tum solidorum schematismum. * Hinc varia symptomata in peste, & sibi è diametro opposita, quæ unico remedio vinci non possunt, sed prudentis Medici requirunt Judicium, ut, quod opportunum est, in actum deducatur. Generaliter tamen observandum, ut citissime generosissima remedia, & in magna dosi propinentur: ut in principio oleoso-balsamica, & spiritibus amica volatilia usurpentur; ut omnes evacuationes præter sudorem vitentur; artificiales igitur non tentandæ, naturales sistendæ suis quæque appropriatis; (sic alvi fluxus salutariter sedatus fuit clystere astringente, cui Theriaca erat immixta,) si spiritus sint effrænes & peccent in motu aucto, quod à Vigiliis potissimum cognoscitur, ut sistantur per Opiata. Si contra necrosi, seu languore afficiantur, quod ab effectibus potissimum soporis cognoscitur, ut suscitentur per volatilia, & Camphorata.

* Diemerb. *cap.* 7.

phorata: ut ſanguinis conſiſtentia integra ſervetur in proceſſu, mali, quod fit acidis & terreis adſtringentibus, ut Venenum ad peripheriam alliciatur, &c.

Anno 1714.

Emanuel Timonius,
Conſtantinopolitanus.

IV. *An Account of a Luminous Appearance in the Air at* Dublin, *on* January *the* 12*th*, 17$\frac{19}{20}$. *By* Philip Percival, *Eſq*; *Brother to the Right Honourable the Lord* Percival, *and communicated by his Lordſhip to the Royal Society.*

I Here ſend you a Sketch of an odd appearance in the Sky; it began about 10 a Clock on *Tueſday* laſt, but nothing very remarkable till about half an Hour after Eleven, when I was call'd out to ſee it, by the Servants, who had been looking at it about half a quarter of an Hour, and told me it looked juſt like Fire. But it appeared firſt to me in long ſtreams of light, of a round Body, as at A, and very bright, tho' ſome were coloured, as at A *a*. They came before the Wind, which was then Weſt, as near as I could gueſs, there not being a Cloud in the Sky, and the brighteſt Moon I have known. We had Rain about Five, but at 6 a Clock the Night was clear. The Streams of Light A A, moved very ſlow, (there being but little Wind) but as they moved they joined, and, ſwelling out in the middle, formed themſelves into the Figure *b b* B, continuing to advance ſlowly in that ſhape for about a Minute, when the two Ends *b b*, approaching near each other, as deſcribed by the